

Forslagets nr. 6 (§ 7, stk. 2, nr. 1) svarer til den gældende § 7, stk. 2, nr. 2.

Det nye nummer 2, i § 7, stk. 2, er, som nævnt, udstrækningen af det specielle forbud i licitationslovens § 4 mod tilbudskarteller til at gælde for alle brancher og ikke blot for bygge- og anlægsområdet. Tilbudskarteller vil herefter være omfattet af forbudet i konkurrencelovens § 6, stk. 1, der skal fortolkes i overensstemmelse med EU-praksis.

Efter EU-praksis er det i strid med EF-traktatens artikel 81, stk. 1 (tidligere artikel 85, stk. 1), hvis virksomheder aftaler at udveksle oplysninger med betydning for konkurrencen forud for licitationer, at samordne bud, direkte eller indirekte, helt eller delvist at fastsætte priser og andre vilkår for entrepriser, at fordele de udliciterede entrepriser mellem medlemmerne gennem forudgående udpegelse af den entreprenør, der skal have kontrakten, eller at aftale at beskytte en forhandlingsberettiget entreprenør.

Forbudet mod tilbudskarteller følger således af konkurrencelovens § 6, stk. 1. Da tilbudskarteller strider mod den grundlæggende forudsætning om en virksom konkurrence, er det fundet mest hensigtsmæssigt at indsætte en udtrykkelig bestemmelse i § 7, stk. 2, nr. 2, hvorefter sådanne karteller ikke kan nyde godt af bagatelgrænserne i § 7, stk. 1.

En samordning af tilbud vil ofte føre til en nedsættelse af det højeste bud for at undgå, at en ordregiver får forelagt stærkt afgivende tilbudssummer. En sådan eliminering af større prisafvigelse tjener til at beskytte visse tilbudsgivere, der kunne opfattes som værende »for dyre«, mod risikoen for på forhånd at blive udelukket fra at få tildelt senere kontrakter ved eksempelvis underhåndsaftaler. Har en af tilbudsgiverne omvendt fået tillagt forrang, kan de øvrige deltageres endelige tilbudssummer forøges, så prisforskellen mellem de bud, der afgives til ordregiveren, vil virke til gunst for de tilbudsgivere, der har fået tillagt forrang. I begge tilfælde indvirker systemet på ordregivers valgfrihed og forrykker grundlaget for dennes valg. De samordnede og eventuelt forudsatte tilbudssummer giver ordregiver et fejlagtigt indtryk af prisniveauet og vildledende oplysninger om den faktiske situation på markedet og på udbudssituationen, hvor det fejlagtige indtryk kan få betydning for fremtidige licitationer eller udbud af underhåndsentrepriser.

En sådan forbudt samordning mellem tilbudsgiverne kan også omfatte andre markedsvilkår end priser og priselementer, f.eks. den leveringsfrist, der angives i tilbudet.

Lovforslaget indebærer, at enhver aftale om at samordne tilbud er forbudt, men udelukker dog ikke, at af-

taleparterne kan søge om en individuel fritagelse efter lovens § 8, stk. 1.

Hvad angår licitationsloven, er denne at betragte som *lex specialis* for bygge- og anlægsområdet. Dette indebærer, at licitationsloven i det hele gælder for bygge- og anlægsområdet. Der vil således ikke være mulighed for, at virksomheder inden for bygge- og anlægsområdet kan få en fritagelse efter konkurrencelovens § 8, stk. 1, til aftaler om samordning af bud m.v.

Til nr. 7

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende § 7, stk. 2, nr. 1, dog således, at bestemmelsens anvendelsesområde udvides til at omfatte begge bagatelgrænser i § 7, stk. 1. Bestemmelsens ordlyd er omformuleret, da ordlyden i den gældende § 7, stk. 2, nr. 1, i praksis har kunnet give anledning til tvivl.

Med den foreslåede udformning af stk. 3 er formålet med og anvendelsesområdet for bestemmelsen tydeliggjort.

Der bør ikke være mulighed for at omgå forbudsbestemmelsen i § 6, stk. 1, via bagatelgrænserne i § 7, stk. 1, ligesom det skal være muligt at ramme lignende aftaler, som tilsammen har skadelige virkninger for konkurrencen. Derfor foreslås anvendelsesområdet for bestemmelsen udvidet til også at omfatte den øvre bagatelgrænse i § 7, stk. 1, nr. 1. Dette er ensbetydende med, at hvor der sker en begrænsning af konkurrencen som følge af den samlede virkning af lignende aftaler, skal den enkelte aftale m.v. ikke kunne nyde godt af bagatelgrænserne i § 7, stk. 1, når denne aftale m.v. netop bidrager til konkurrencebegrænsningen.

Konsekvensen af § 7, stk. 3, er, at en aftale, der indgås mellem virksomheder, som isoleret set *enten* har en samlet årlig omsætning på under 150 mio. kr. og en samlet markedsandel på mere end 10 pct. *eller* har en markedsandel på under 10 pct. og en samlet årlig omsætning på under 1 mia. kr., alligevel kan rammes af forbudsbestemmelsen i § 6, stk. 1, såfremt denne aftale sammen med lignende aftaler begrænser konkurrencen.

Ved »lignende aftaler« skal der ikke forstås fuldstændigt identiske aftaler. Det er ifølge Konkurrencerådets praksis tilstrækkeligt, at der kan påvises et net af aftaler med en sammenlignelig konkurrencebegrænsende virkning.

Til nr. 8-10

§ 11, stk. 1, i den gældende lov indeholder et forbud mod misbrug af en dominerende stilling på det danske marked eller en del heraf. Ved forslaget nr. 8 udelades, at den dominerende stilling skal foreligge på det